

OBADIA DE BARTENORA f) testibus, quasi certos canones et limites praescribebat, secundum quos iudicia criminalia peragere debebant, et quos transgredi magnae illis ducebatur turpitudini. Quin imo haec regula maiorum: **SITIS TARDI IN IUDICIIS VESTRIS** maxime in causa fuit, cur **IUDICES** Ebraei tanta usi sunt cautione in accipienda deflatione, in **TESTIBVS EXAMINANDI**, et in sententia tam absolutoria, quam condemnatoria pronuncianda. Et hanc legem causam esse existimo, quod *Synedriis*, Judaicis non licuerit, criminis **REVM IPSO DIE**, quo *incusatus erat*, **CONDEMNARE**; Sed, uti e *codice SANHEDRIN* g) claris uerbis constat, **IUDICIVM**

**הַרְןׁ וְלֹא יִפְסַיּוּהוּ מֵהָרָה עַד שִׁבְינָהוּ שֶׁאָפֵשׁ שִׁתְגָּלוּ
לָהֶם עֲנֵיִנִים שְׁלָא הָוּ נְגָלִים בְּתִחְיָה הַמְחַשְּׁבָה**:
estote moram trahentes in iudicio, hoc canone illis mandabatur, ut differrent decidere seu diiudicare casum forensem, et non prius sententiam prouinciarent de hoc casu, quam illum intelligerent. Quoniam fieri posset, ut illis quaedam res aperirentur, quae in initio cogitationis, i. e. quum primum hoc de casu meditarentur, non apertae essent.

f) Conferatur supra laudatus **BARTENORIVS**, qui in phrasin **הָוּ מַתּוֹנִין בְּרִין** *estote tardi in iudicio* commentaturus, sequentia in sententiam nostram fouet: **שָׁם בָּא רִין לְפִנְךָ פָּעֵץ וְשְׁתִים
וּשְׁלַשׁ לֹא תִּאֲמַל רִין זֶה כִּבְרָבָא לְפִנְךָ וְשְׁנָתִי וּשְׁלַשָּׁתִי
כְּוֹ אֶלְאָ הָוּ מַתּוֹנִין כְּלָוָר מַתּוֹנִים קוֹרָם שְׁתִּפְסָקוּ הַרְןׁ**
Si forte coram te ueniat iudicium i. e. casus quidam iuridicus de crimine tam capitali, quam de re pecuniaria ad te deferatur semel bis aut ter, ne dicas: hoc iudicium, uel hic casus forensis iamiam bis aut ter ad me delatus est; sed estis tardi, hoc est sitis prius expectantes et meditantes, quam sententiam feratis, huncque casum forensem diiudiceris.

g) Cap. IV. §. 1. fol. 187. col. 2.